

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 39. Mt. XIX.

Rugs.-Sept. 30, 1939

ĒSR valsts
respublikas
bibliotēka

XVIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mato 9, 1—8

ANUO metu Jėzus, įsėdęs į laivelį, jis persijūrė ir atvyko į savo miestą. Štai, atnešta pas jį stabo ištiktas žmogus, paguldytas patale. Jėzus, matydamas jų tikėjimą, tarė stabo ištiktam: Pasitikėk, sūnau tavo nuodėmės tau atleistos. Bet štai, kai kurie Rašto žinovai kalbėjo sau vieni: Tasai piktžodžiauja. Jėzus, pamatęs jų mintis, tarė: Kam jūs manote pikta savo širdyje? Kas pigiau sakyti: Tavo nuodėmės tau atleistos, ar sakyti: Kelkis ir vaikščiok? Bet kad žinotumėte žmogaus Sūnų turint ant žemės valdžios atleisti nuodėmes, tuomet jis tarė stabo ištiktam: Kelkis, imk savo pa-

LEKCIJA

I Kar. 1, 4—8

BROLIAI: Aš visuomet sakau ačiū mano Dievui dėl jūsų už Dievo malonę, kuri jums suteikta Jėzuje Kristuje, kad jame jūs pasidarėte turtingi visakuo, visokiu mokslu ir visokiu žinojimu, nes liudijimas apie Kristų sustiprėjo jūsų tarpe, taip kad jums netrūksta jokios malonės, ir jūs laukiate apsireiškimo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kurs ir sutvirtins jus iki galui, taip kad jūs būsite be kalčios mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo dienoje.

talą ir eik į savo namus. Matydamos gi tai minios, bijojo ir garbino Dievą, kurs buvo davęs žmonėms tokios valdžios.

Mažoji Gėlelė - Paprastumo Pavyzdys

DAŽNAI šventieji nuslopina mummyse kylančiais šventumo mintis savo dideliais darbais. Žiūrime į juos ir sakome, kad mes negalėsime pasiekti to šventumo ir didelių darbų. Palyginame savo tuščią gyvenimą su gyvenimu šv. Grigaliaus VII, Domininko, Bernardo ir matome, kad neįstengsime padaryti to, ką padarė jie. Atsimename stebukladarius šv. Paulių ar Pranciškų Ksaverietį, taip pat žinome, kad nepasieksime jų garbės. Pamąstome apie dvasios pakylėjimą šv. Teresės, Rožės ar Gertrūdos meldžiantis, o palyginę savo maldą randame, kad net "Sveika Marija" nesukalbame be išsiblaškimų. Su baime galvojame apie šv. Sebastijono ir šv. Teklės kentėjimus. Tad mums kyla klausimas, kaip mes galime pasiekti šventumą, jei jis reikalauja didvyriškų darbų, dvasios pakylėjimų, stebuklų ir kančių

Atsakymui į mūsų klausimą Dievas davė šventąją Teresėlę, kuri nei didelių stebuklų, nei darbų dėl Kristaus nepadarė, nei mirė už Jį. Veltui jos gyvenime ieškotume tų

dalykų. Priešingai, ji tyčia pasirinko sau "mažąjį kelią", tokį kaip Dievo Motina Marija ėjo. Ji mums įrodė, kad šventumas neglūdi vien atlikime didžių darbų, šventumas glūdi ir paprastuose kasdieniniuose darbeliuose, kurie atliekami dėl Dievo meilės.

Karmelietė vienuolė įstoja vienuolynan apsirėdžius sužieduotinės rūbais, bet peržengus slenkstį jos gyvenimas tampa tylus, paprastas, iki nuobodumo tas pats kasdien, nieku nesiskirdamas nuo gyvenimo paprastame pasauly.

Kasdieninis darbas už vienuolyno grotų nei kiek nesiskiria nuo pasaulinės šeiminkės darbo. Reikia lovas išvėdinti, jas užkloti, indus išplauti, valgi pagaminti ir kitus šeiminkės darbus atlikti. Visi tie nuobodūs darbai yra moters likimas nuo Ievos laikų. Marija taip pat atlikinėjo šeiminkės darbą Nazarete.

Tačiau per paprasčiausius, nesibaigiančius darbelius šv. Teresėlė pasiekė šventumą. Tad tegu nei vienas nemanoma, kad koks nors darbas gali jį sulaikyti nuo Dievo. Mes mato-

me, kad šv. Teresėlė rado kelią prie Dievo per paprasčiausius darbelius, kuriuos ji atliko. Te nemano nei viena motina prie savo kasdieninių užduočių, nei vienas tėvas sunkiai fabrike dirbdamas, nei viena jaunuolė ar jaunuolis, kantriai krautuvėj ar raštinėj dirbdamas, kad jų darbai ir šventumas nesuderinamas. Pats darbas Dievo akyse nesvarbus. Dievas vien žiūri, kokių tikslu ir kokia intencija jis atliekamas.

Šv. Teresėlė visuomet turėjo aukštą tikslą dirbdama, ji troško, kad visas jos darbas būtų vien Dievo garbei. Nuo valandos, kada ji įžengė vienuolyną, jautėsi lyg būtų Dievo namuose šeimininkė, ji dirbo taip, lyg viskas būtų dirbama Dievui.

Didis skirtumas yra tarp šv. Teresėlės dienos ir bet kokio vyro ar moters pasaulyje. Ji neatliko stebuklų, ne angelai jai išplaudavo grindis ar indus, tokių įvykių jos gyvenime nebuvo. Bet ką ji darė, tai viską darė vien iš meilės Kristui.

Todėl kai mes pažvelgiame į Teresėlės gyvenimą, nebeturime baimės dėl šventumo.

Priešingai, jaučiamės padrasinti, suprantaime, kad joks gyvenimas nėra per menkas ar nereikšmingas. Dirbant savo namų darbą, arba dirbtuvėj galima kovoti gyvenimo kovą, pergalėti gyvenimo pagundas ir savo sielą papuošti gražiausiomis dorybėmis. Kristus buvo stalius, Marija prižiūrėjo mažą grįtelę, o Mažoji Gėlelė tapo šventa nieko didesnio neatlikdama savo gyvenime, kaip gražiai, švariai ir tvarkiai prižiūrėdama namus.

Kiti šventieji tegul stebina pasaulį savo dideliais darbais ir stebuklais, o mes dėkome Dievui, kad Jis davė mums kuklumo pavyzdį — Mažąją Gėlelę, kuri pasiekė aukštą šventumo laipsnį tokiuose užsiėmimuose, kurie yra skirti milijonams žmonių šiandien gyvenantiems. Šv. Teresėlė net prašė Dievą neleisti jai gyvenant daryti stebuklų, kad mūsų nenugąsdinus. Todėl jos dvasioje grįškime kiekvienas prie savo paprastų kasdinių darbų ir per juos tapkime šventais.

Atmink, kad kiekviena pagunda į blogą, yra angis, kuri žmogui ant žemės gulint, įkasti.

ŠVENČIAUSIOS JĖZAUS ŠIRDIES MALDOS APAŠTALAVIMAS

Bendroji intencija spalio mėnesiui, 1939 m.,
Šventojo Tėvo paskirta

**Tautoms, kurios daugiausia pajuto bedie-
vybės ir komunizmo žiaurumus**

KAI mes meldžiamės už tas tautas, tai reik kreiptis prie Švenčiausios Jėzaus Širdies per Nekaltos Panelės Marijos Širdies užtarymą. Turime prašyti Jos, kad Ji apsaugotų tas tautas nuo tų žiaurumų ir kad tautos pripažintų vieną tikrą Dievą. Lai tokiu pamaldumu silpnieji ir bailieji būna sustiprinti savo tikėjime. Tegul tėvai stropiau stengiasi duoti savo vaikams gerą katalikišką išauklėjimą. Ir lai, kraujas tų, kurie mirė dėl tikėjimo, būna sėkla narsiems Kristaus kareiviams.

Šetonas turi dvi priemones, kuriomis jis stengiasi atplėšti Dievą iš tautų. Kai kurias tautas jis suvedžioja su ateizmu ar bedieviškumu, kuris atmeta visas kalbas apie Dievą. Rusijoje, Meksikoje tas suvedžiojimas buvo įvykdytas per komunizmą. Šiomis dienomis šetonas vartoja naujausias pagonizmo formas, kurios pastato, vietoj Vieno Tikro Dievo ir Jo Bažnyčios, valstybę kaip kokį išsivaizduotą dievą, kuriam paaukoja žmonių gyvybę. Kitos tautos pastato savo kilmės išlaikymą ir garbingumą kaip gyvenimo tikslu.

Spalio mėnesis, yra Kristaus Karaliaus mėnesis ir geriausias laikas melstis, kad visos tautos mestų savo kreivas pažiūras ir pripažintų Kristų, kaip savo Karalių.

YPATINGA MISLJŲ INTENCIJA

Spalio mėnesiui, 1939 m.

**Kad spauda plačiau išgarsintų Katalikų
Misijas.**

ŠVENTA MARIJA MARGARITA ALACOQUE

Spalio 17 dieną

Šventa Marija Margarita gimė Autun, Prancūzijoje, 1647 metais. Pirmieji jos nekaltos širdies troškimai buvo gyventi tobulybės gyvenimą. Ir didžiausias džiaugsmas buvo klūpoti prieš jos Dangišką Sužieduo-

tinį, paaukoti savo širdį ir pašvęsti Jam savo gyvenimą šventai skastybei. Metų bėgyje, meditacijos valandos buvo prailgintos. Jos pasninkai, budėjimai, ir kiti gyvenimo žiaurumai, taipogi, buvo padauginti. Po daugelį išbandymų, ji sumanė įstoti į Visitandų seselių vienuoliją. Ten Dievas ją išmokino kilnesnės maldos. Kristus jai dažnai apsiereiškė regėjimuose. Vieną sykį, Jis jai parodė Savo Švenčiausią Širdį, iš kurios veržėsi ugnis ir kuri buvo spygliais apvainikuota. Toji Švenčiausioji Širdis prašė jos išplatinti pamaldumą per visą pasaulį. Turėdama 43 metus, ji mirė, kentėdama žiaurius išbandymus per visą laiką, bet Dievas vistiek susimylėjo jos su dangiškais suraminimais prieš pat mirties. Ji buvo kanonizuota birželio 13 d., 1920 m.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Spalio mėnesis, 1939

Brangus Promotoriau,

PER spalio mėnesį pasitaiko daugiau pamaldumų, kuriuos pamaldūs katalikai ypatingai mėgsta. Spalio mėnesis yra Panelės Švenčiausios Ražančiaus mėnesis. Pamaldumas Marijai per kasdieninį šv. Ražančiaus kalbėjimą yra geriausias būdas pažinti uolau, praktikuojančio kataliko. Spalio mėnesis, taipogi yra Angelų Sargų mėnesis. Nuo kūdikystės dienų mes išmokom pasišvęsti mūsų dangiškiesiems apgynėjams. Galutinai, mes šį mėnesį švenčiame gražią naują šventę, Kristaus Karaliaus šventę, kuri buvo įsteigta įvertinti Mūsų Viešpaties visuotinį ir amžinąjį karaliavimą visai žmonijai.

Ši mėnesį mes net turime keletą paakstinimų, kurie galėtų sužadinti mūsų uolumą Dievo tarnybai. Kiekvienas pamaldumas turi savyje daug suraminančių ir pastiprinančių įkvėpimų, kurie sujaukina kiekvieną kataliko širdį. Šį sykį, atkreipkime atydą į paskutinį minėtų pamaldumų, būtent, Kristaus Karaliaus šventę, kad tokiu būdu galėtumėm atnaujinti savo uolumą, kaip, Promotoriai.

Pats Maldos Apaštalytės šūkis turi sąryšį su Kristaus Karaliaus švente. "Teateina

Karalystė Tavo'' yra mūsų įkvėpimo šūkis. Maldos Apaštalavimo Susivienijimas buvo įsteigtas išplatinti ir gyvendinti Kristaus Karalystę ant žemės. Mūsų rytinis aukojimas yra paaukotas Jėzaus Širdies intencijai. Svarbiausia šių maldų intencija yra Viešpaties noras laimėti visą žmoniją Savo tarnyboj, kaip, Jos Viešpats ir Karalius.

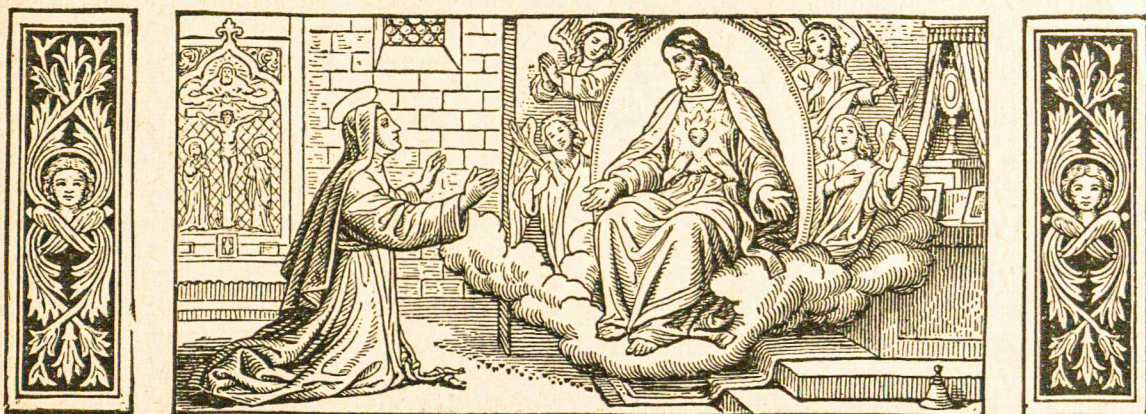
Kristus, taipogi, turėtų karaliauti tautose, nes šeima yra tautos branduolys. Tauta yra lygiai tokia pat kaip šeimos, kurios sudaro ją. Reik stengtis, kad kiekviena parapijos šeima būtų pasiaukavusi Jėzaus Širdžiai. Jei visos katalikiškos šeimos būtų pasiaukavusios Jėzui ir stengtųsi įgyvendinti jos dvasią, tai jos taptų dvasiškas raugas, kuris užraugtų visą žmoniją. Mūsų gera įtaka yra aprubežiuota, nes mūsų uolumas ir katalikiška dvasia kasdieniniame gyvenime yra gerokai apribota.

Visi Promotoriai gali gelbėti Kristaus Karalystės platinimą, jei jie uoliai išpildys savo pareigas. Kristus Karalius karaliautų asmenio sieloje. Ir kiekvienas Jūsų draugystės narys yra pavestas Jūsų priežiūrai. Kas mėnesį, kai darote apsilankymus išdalinti draugijos lapelius, jums yra puiki proga supažindinti juos su Kristum, jų Karalių. Jūsų mėnesiniame apsilankyme galėtumėt pri-

minti nariams kad jie kalbėtų rytmetinį pasiaukojimo aktą ta intencija ir tokiu būdu jų gyvenimas bus malonesnis Jėzui Kristui. Jūsų paraginimas paaukoti Pirmo Penktadienio ir kitų dienų šv. Komuniją tai pačiai intencijai pastiprins tų sielų ištikimumą Kristui ir Jo Karaliavimui.

Kristus turėtų karaliauti šeimoje. Jei Jis karaliaus kiekvieno šeimos nario širdyje, tai Kristus bus ir tos šeimos Karalius. Promotoriai gali įsteigti Kristų, kaip Karalių, šeimų širdyje, jei jie platintų pamaldumą, kuris yra šio Susivienijimo pažiba, būtent, Šeimų Paaukavimas Švenčiausiai Širdžiai. Sužinokite ar visos jūsų narių šeimos yra pasiaukavusios Jėzaus Širdžiai. Jei rastum tokių šeimų, kurios nūr padariusios pasiaukavimo aktą, nurodyk, kad jau laikas pasiaukoti Kristui, nes tai labai lengvai įvykdoma ir malonės yra gausios. Patarkite toms šeimoms kurios yra pasiaukojusios, kad jos atnaujintų pasiaukojimą kasmet ir nuoširdžiai prašykite, kad jos įgyvendintų pasiaukojimo aktą kasdieniniame gyvenime.

Štai, mūsų patarimas Gerbiamiems Promotoriams, kaip Jūs galite padaryti šį mėnesį, "Kristaus Karaliaus Mėnesį". "Teateina Karalystė Tavo''. Lai tas šūkis ar obalsis šaukia Jus į veikimą ir netampa negyvas obalsis.

Mokslininkas, Ūkininkas Ir Vienuolis

Ējo pasivaikščioti trys bičiulīai. Vienas buvo senas mokslininkas gamtininkas, ant-ras buvo ūkininkas, trečias pamaldus vie-nuolis. Pamatē gamtininkas granito akmenī ir sako:

— Kā jums kalba šiltas akmuo?

— Kā gali kalbēti akmuo? — atsako ūki-ninkas. — Tik tiek, kad laukuose akmens kļūdo arti ir pļauti. Kai laukai akmenīgi, ūkininkams tenka daug privargti. Kita ver-tus, be akmens vēl prastai: nei ko pamatan dēti, nei kuo miestų grīsti. Antai mano svai-nis už akmenis kasmēt gerā pinigā surenka.

— Dabar paklausykit, kā akmuo man kal-ba, — sako gamtininkas. — Aš tuoj vaizduo-juos anuos tolimus laikus, kada visā šiaur-riņē Europā buvo ledynai užklojē. Ledai, slinkdami iš Skandināvū, laužē kalnū uolas ir jū gabalus nešē per Baltijos jūrā, kuri tuomet irgi buvo ištisas ledas, ī Lietuvos laukus. Žiūrēdamas ī šitā akmens gabalā, aš dar domiuos jo sudētimi; juodosios vie-tos — tai kietas putnagas, šviesesnēs — tai špatas, o visai minkštos ir trupinēios — tai žērutis. Et, ilga kalba. Na, o kā tamstai kal-ba tas akmuo? — baigē gamtininkas, kreip-damasis ī vienuolī.

— Man jis sako, kad dulkēs esame ir ī dulkēs pavirsime.

— Kokiū gi būdu? — paklausē moksl-i-ninkas.

— Na, juk pirmaisiais žemēs amžiais visa jos pluta buvo ištisas akmuo. Tas akmuo suiro, sudilo; stambesniosios dalelēs sudarē žvyrā, smulkesnēs — smēlī, o visai smul-kios — molī, atseit, dulkes. Taigi, jei kietas akmuo gali per laikā dulkēmīs pavirsti, tai kā bekalbēti apie mus: visi netrūkus dulkē būsime.

Toliau trys prieteliai priējo ažuolā, kuris plačiai skētē savo galingas šakas. Pirmas prabilo ūkininkas:

— Ažuolas tikrai neprimena dulkiū ir puvimo. Juk jūs žinote, kad juo drēgniau, juo jis labiau sukietēja ir darosi tvirtesnis. Šimtus metų vandenyje išžliugsējēs ažuolas yra visas juodas ir toks kietas, kad nē kir-vis neima.

— O man vistiek dulkes dulkes primena, — kalba vienuolis. — Žiūrēk, pernykščiāi ažuolo lapai jau supuvo; ieškok po medžiu — nē vieno nerasi. Ir gilēs supuvo. Šieme-tiniai lapai irgi pagels, vējas juos nuplēs ir aplinkui išnešios. Ateis laikas ir pačiam ažuolui griūti ir pūti. Taip, man tas medis tik apie mirtī kalba.

Štai pro šalī prazvimbē bitē.

— Ar girdējot? — sako gamtininkas. — Juk visi žinot, ko galima iš bitēs pasimo-kyti.

— Kur nežinosi? — įsiterpia ūkininkas. — Aišku, kad darbštumo. Jei mes visi būtu-me tokie darbštūs, kaip bitelēs, pas mus būtų žemēs rojus.

— Man gi kitos mintys lenda. Bitē — įdo-mus vabzdys. Jos sparnū jēga, palyginus su kūno dydžiu, nepaprasta. Pažiūrēk ī nutū-pusiā ant žiedo bitē: sparneliai ne kokie, bet jie valandū valandas išlaiko ore bitēs kūnā, dargi medum apsunkintā. Jie padaro kele-tā šimtū suvirpėjimū per sekundę, kā gali-ma nustatyti iš dūzgimo tono.

— Palaukit, prieteliai, kā čia skaičiuoti. Man bitelē kalba apie mirtī, — ėmē sam-protauti vienuolis. — Aš tuoj matau vaškinę žvakę, kuri degs prie mano grabo. Be to, juk ir jūs žinote, kad bitēs amžius neilgas. Vieni, dveji, daugiausia treji metai — ir miršta. Į jū vietā stoja kitos dirbti. Ir mes turēsime užleisti vietas kitiems. Mūsų gi vieta — po velēna.

Tuo tarpu praūžē aukštai padangēse lēk-tuvas.

— Lėktuvas man kalba, — pradėjo moksl-ininkas, — apie žmogaus proto laimėjimus. Joks paukštis negali taip greit skristi ir taip aukštai iškilti.

— Aš apie tuos aroplanus nieko nesupran-tu. Tik žinau, kad seniau, kol jū nebuvo, bu-vo geriau gyventi, — atsiliepē ūkininkas.

— O man lėktuvas kuo aiškiausiai apie mirtī byloja. Rodos, didesnioji pilotū pusē žūsta užsimušē. O keleiviams ar ne rizika skristi. Ir patys lakūnai nepasitiki. Sau ir keleiviams užriša ant kupros parašūtus, kad nekristų staiga, bet kad nelengva nusileis-

tų. Jei kils karas, tai lėktuvai kris žemyn kaip musės. Antai ir dabar kinų ir japonų lakūnų jau daugiau negu pusė žuvo dvejus metus bekariaujant. Kaip sau norit, ir lėktuvas sako, kad dulkė esame ir į dulkes pavirsime.

— Štai mano rugiai. Matot, koks mūras, — giriasi ūkininkas. — Ot, bus duonelės. Ir jums, vienuoliams teks, nes iš svetimų rankų gyvenat.

— Pasakysiu, kad ir tavo rugiai man mirtį primena.

— Keistas tu žmogus, kad vis apie giltinę galvoji.

— Kas bus iš tų rugių po metų? Mėšlas. Ir iš šiaudų mėšlas ir iš grūdų mėšlas. Kiti rugiai augs, gal būt. Kiti žmonės juos pjaus ir kiti valgys. Jei ne po metų, tai po kelių, keliolikos ar kelių dešimtų tikrai kiti žmonės kitais rugiais naudosis. Argi neverta apie mirtį pagalvoti?

— Na, ar iš saulės apie mirtį spręsti? —

KRYŽIUS GALINGAS

Vieną kartą Italijoje gyveno mažas berniukas. Jis turėjo labai sunkiai kovoti prieš pagundas, nes šėtonas jį užpuldinėdavo. Numatydamas labai sunkų laimėjimą, sumanė prašyti šv. Antaną pagalbos; meldėsi karštai, nenustodamas vilties, tvirtai tikėdamasis, visiškai atsidavęs, išvermingai. Laikas bėgo, o jis vis buvo sunkiai kamuojamas, rodė, kad Dievas jį jau visiškai apleidęs, bet jis, turėdamas prieš akis galingą šventųjų užtarymą, siuntė šv. Antanui dar karštesnes, pilnesnes pasitikėjimo maldas ir laukė jo pagalbos.

Vieną naktį mažasis kovotojas, būdamas dėl nuovargio stipriai įmigęs, sapnavo šv. Antaną. Dievo Šventasis padavė berniukui raštelį ir tarė: „Kol nešiosi šį raštelį ant krūtinės, pagundos tavęs nekankins“. Ryto metą berniukas pabudęs tikrai rado savo rankutėje sapnuotąjį raštelį, kurį pradėjus nešioti — pagundos daugiau jau nebevargino berniuko.

Sužinojo vyskupas apie stebuklingąjį raštelį. Pasišaukė pas save berniuką ir liepė parodyti ginklą prieš pagundas. Paėmęs raštelį, sielų ganytojas perskaitė ant jo šiuos

paklausė gamtininkas. — Juk saulė tai amžinos energijos šaltinis.

— Aišku, kad ir saulė mirtį primena. Žiūrėk, vakarais ji nusileidžia, ir užaina naktis.

— Bet ryte vėl pakyla.

— Taip ir mes savo gyvenimo vakare nusileiame, o visuotinojo prisikėlimo ryte vėl pakilsime. Saulė mums kalba ne tik apie mirtį, bet ir apie prisikėlimą.

Trys bičiuliai perėjo upelio tiltu.

— Vanduo nepūva ir dulkėmis nevirsta, — juokauja ūkininkas. — Tur būt, nė vienuoliui jis apie mirtį nekalba.

— Kur nekalbės. Upelis juok teka žemyn, taip kaip ir mūsų gyvenimas slenka žemyn. Upelis artyn prie jūros, mes artyn prie amžinybės jūros. Upelio vanduo iš jūros išgaruos ir į debesis vėl pakils; mes irgi iš kapo pakilsime prisikėlimo dieną. Nieko nepadarysi, visa gamta kalba apie mirtį ir prisikėlimą.

(S. C.)

žodžius: „Štai Viešpaties kryžius, bėkite priešingumai, nugalėjo Liūtas (J. Kristus) iš Judo giminės, aleliuja, aleliuja“.

Ir tikrai kryžius yra mūsų stipri siena prieš pagundas. Šią sieną sustiprinę, galime ir turime drąsiai stoti į kovą prieš tamsybių kunigaikštį ir, nors visas pragaras sukiltų ir norėtų mus nugalėti, nenusigąskime! Mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus kančia išaukštintas kryžius yra galingesnis už visas neteisybių jėgas!

Fr. Tomas Leonavičius, O.F.M.

A. † A.

Tėvų Marijonų Rėm. Dr-jos Garbės Narys
GABRIELIUS GIRDŽIŪNAS

Užmigo Viešpatyje rugsėjo 14 d., 1939 m.
Šv. Kryžiaus Ligoninėje, Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už mirusio sielą atlaikys dvejas šv. Mišias: rugsėjo 27 ir 28 dd., 1939. Rėmėjų Dr-jos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti dalį šv. Ražančiaus, Dievo gailėstinumo išprašyti.

PAMALDOS UŽ MIRUSIUS VISĄ LAPKRIČIO MĖNESĮ

Marijonų Vienuolija turi ypatingą užduotį melstis už mirusius; ypač gausios būna pamaldos už mirusius per visą lapkričio mėnesį Marijonų Seminarijos koplyčioje, Hinsdale, Illinois, dalyvaujant visiems seminarijos kunigams ir klierikams.

I. Uždūšinėj Dienoj būna atlaikytos Iškilmingos Giedotinės Mišios.

II. Kasdien yra laikomos Giedotinės Mišios už pavestas sielas per visą Uždūšinės oktavą.

III. Mišparai už mirusius yra giedami kas vakaras per visą Uždūšinės oktavą.

IV. Ražančius už mirusius kalbamas kasdien per visą Lapkr. mėn.

V. Per visą lapkričio mėnesį vienuoliai kasdien paveda mirusiems: a) daugkartinius lankymus Švč. Sakramento, b) priimtąsias Šv. Komunijas, c) atskirai ir viešai sukalbėtas maldas, d) įgytus dalinius ir visatinius atlaidus.

VI. Per visą mėnesį vienuoliai kunigai savo laikomose Šventose Mišiose meldžias už pavestas sielas.

VII. Procesija už mirusius seminarijos koplyčioje būna Uždūšinės Dienos išvakarėse ir baigiant oktavą.

Paveskite savo mirusių giminių sielas toms gausioms pamaldoms, prisiučiant savo intencijas pirm lapkričio 1 dienos, antrašu:

REVEREND SUPERIOR
Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill./

MARIJOS GARBINIMAS

SENOVIŠKUOSE miestuose ir tikrai katalikiškuose kraštuose, kur Marija garbinama tikrai kūdikiška meile, galima daug kur pamatyti ant namų ar namų durų mylimosios Marijos statulų ar paveikslų. Katalikiškasis menas: tapyba ir plastika sukūrė labai daug tikrai gražių Marijos paveikslų. Prieš tokius paveikslus ar statulas tikintieji statydavo gėlių puokštes ir žvakes. Sekmadeniais ar Marijos šventėmis tas žvakes uždegdavo, susirinkdavo visa šeima ir giedodavo Marijos garbei gražiausias giesmes. Ar ne gražus paprotys? Jei ir dabar kur užtinkama šis paprotys, tai sakoma, kad toji šeima gyvena ypatingoj Marijos globoj, ir jos nariai Mariją myli tikra ir kūdikiška meile.

Laiminga šeima, kurią globoja Marija. Daug iš to naudos. Dievo Motinos meilė ir pagarba verčia žmogų eiti šv. Juozapo, skaisčiausios Marijos globėjo, pramintais takais.

Šeima turi darytis panašesnė į Nazareto šeimą ir tvarkyti savo namus katalikiškoje dvasioje. Jei motina yra ištikima ir uoli Marijos garbintoja, tai ji stengsis įsigyti ir Marijos dorybių. Iš kur moteriškė pasimokys nuolankumo dvasios? Iš kur sau semsis stiprybės ir suraminimo, kada daugybė vargų ir rūpesčių slėgia jos silpnus pečius? Kas palaikys jos ramumo ir linksmumo nuotaiką, Tik Marija ir sekimas jos pavyzdinuoju gyvenimu.

Ir pats dėkingumas verčia kiekvieną moteriškę ir motiną garbinti Mariją.

Visa, ką šiandien moteris yra laimėjusi, yra Marijos nuopelnas. Per Mariją ir Marijoje moteris liko išaukštinta. Marijos grožio ir kilnumo spinduliai šviečia ant kiekvienos moters veido. Jei yra nupuolusių moterų, netekusių savo gero vardo, tai dar nereiškia, kad Marijos nuopelnai yra dingę. Juk ir saulė sudrumstame vandeny neatsispindi, tačiau negalima sakyti, kad visas vanduo ir visur yra sudrumstas ir nėra saulės.

Ką katalikybė moteriai davė, kaip ją gerbė religinigi viduramžiai, parodo kad ir šis iš Henriko Susos (gimęs 1295 m.) gyvenimo atsitikimas. Kartą beeidamas per ilgą ir siaurą lieptą, jis susitiko visai vargingą moterėlę. Ir tas garsiausias to laiko vyras grįžta atgal ir su didžia pagarba praleidžia tą moterį. Jis, kaip ir kiti to laiko vyrai ir riteriai, matė toje moteriškėj auksaplaukės Mergelės, Dievo Motinos, seserį.

Be išorinių vertybių, dėl kurių garbinama Marija, dar yra ir vidaus priežasčių. Iš Marijos gyvenimo aiškėja kilni moters siela su gražiomis ir taip žmonijai reikalingomis dorybėmis. Marijos gyvenimas ragina moterį pergaleti pasaulio blogąją dvasią, drąsiai žengti per visokius gyvenimo sunkybių kaurčius, švelniomis rankomis ir pasiaukojančia meile gydyti kūno ir sielos žaizdas. O kiek tokių moterų pasauly jau yra buvę.

Jei moteris prieš savo akis neturi idealo — Marijos, tai ji tikrai netenka savo kilnumo ir vertybės, kaip Anglijos karalienė Elzbieta, kuri ir šiandien visam pasauliui yra pasibiaurėjimas.

Rimtas pavojus gręšia taipgi mūsų moterims. Ištvirkimas, biaurios mados, šlykštūs šokiai — jau nevienai mergaitei atėmė gerą vardą. Kiek jau amžinai žuvo nuo acto bonkų. Kodėl? Todėl, kad jos užmiršo Mariją.

Kad greit iš mūsų šalelės išnyktų toki reiškiniai, per šį spalio mėnesį visos moterys turėtų prašyti Marijos, kad ji tikrai būtų mūsų Karalienė ir gelbėtų mūsų klaidingais keliais einančias moteris. **K. Z-kas**

IŠMINTINGAS LIUDESYS

NULIŪDIMAS dėl draugo ar giminaičio mirties nėra jokia nuodėmė, tik geras prigimtas jausmas bet tik tol, kol liūdesys neperžengia savo ribų. Labai išmintingas šv. Rašto pasakymas, kad po kieno nors mirties reikia vieną ar dvi dienas verkėti, o paskui nusiraminti, nes nuliūdymas jokios pagalbos mirusiam nesuteikias, o tik pačiam verkiančiam kenkias (Ekli. 38, 16-22).

Ir šventieji kai kurį laiką liūdėdavo dėl savo brangių asmenų. Tiesa, ne visi tokie buvo, kaip šv. Laurencijus Justinijani, kurs tik vieną kartą grįžo iš vienuolyno tėviškėn atsisveikinti su savo mirštančia motina ir, kaip brevijoriuj sakoma, sausomis akimis paskutinį kartą jai patarnavo. Šv. Augustinas graudžiai verkė savo motinos šv. Monikos ir savo raudą išreiškė gražiais žodžiais: “Dabar, o Viešpatie, išpažistu tau raštu. Teskaito, kas nori, ir teaiškina, kaip kam tinka. Ir jeigu kas ras manyje nusidėjimą, kad aš valandėlę verkiau prie savo motinos, kuri ilgus metus verkė, kad atverstų mane tavo akivaizdon, tegul nesityčioja; geriau, jei turi meilę, teverkia dėl mano nusidėjimų ir tešaukia už mane prie Tėvo”. Dvasiški ir šventi žmonės, mirus brangiam asmeniui, visuomet sutinka su Dievo valia; jie ir tuomet tenori, ko Dievas nori.

Kuomet Vitas Kurzio, šv. Alfonso broliukas, mirė gedulingų pamaldų metu, apsiliejo ašaromis ir turėjo kelis sykius pertraukti malda, nes kukčiojimai trukdė jam giedoti. Bet iš antros pusės šv. Alfonsas neapsakomai džiaugėsi ta mintimi, kad jo doras brolis mirė malonės stovyje ir daug nuopelnų užsitarnavęs.

Kuomet garsusis Tėvas Baltazaras, šv. Teresės dvasios vadas, mirė, Teresė graudžiomis ašaromis verkė. “Aš verkiu”, sakė ji, “nes matau tą didelį nuostolį, kurį Bažnyčia turi iš to švento vyro mirties”. Ir Tėvas de Ponte irgi neapsakomai nuliūdo dėl to

šventojo mirties ir ilgai stovėjo prie grabo, liūdnei į kūną žiūrėdamas. Jis pats apie save sako: “Sužinojęs apie to žmogaus mirtį, aš tapau neapsakomo liūdesio apimtas, nes tik jis mane sudrūtindavo didžių pagundų metu, kai kiti mano prieteliai nieko negalėdavo man padėti”. Bet toliau de Ponte sakosi visiškai nusiraminęs ir net džiaugėsis, kad viena siela nuėjo dangun, kame galės dar pasekmingiau užtarti už savo tebegyvenančius draugus.

Šventieji vyrai verkia tik nusidėjėliui mirus, nes nežino, ar jų siela pasinaudojo begaliniu Dievo gailestingumu. Mirus gi tokiam asmeniui, dėl kurio malonės stovio neabejojama, džiaugtis reikia, ne liūdėti. Vienai motinai nesant namie, mirė jos 2 metų vaikas. Grįžusi ir radusi kūdikį ant lentos, motina neverkė, bet tik šiaip tarė: “Ačiū tau, Viešpatie, kad nepaniekinai manęs ir priėmei į dangų tą, kuris man buvo brangiausias”. Kiti dėl tų motinis žodžių pasipiktino, bet Bažnyčios akimis žiūrint nėra ko pikintis, kada palaimintųjų skaičius danguje eina didyn.

Kas turi vidujinio džiaugsmo, plaukiančio iš tyros širdies bei švarios sąžinės, tas visus gyvenimo smūgius su džiaugsmu pakeilia, matydamas juose Dievo valią; nuliūsta tik dėl Dievo rūstinimo. Teisingai tat šv. Rašte pasakyta: “Niekas teisingųjų nuliūdina” (Pat. 12, 21).

Mirus geram asmeniui, galima pritaikyti Išganytojo žodžius: “Džiaugkitės ir linksminkitės, nes jų užmokestis gausus yra danguje” (Mat. 5, 10-11). Kas ilgai verkia mirusio, tas parodo savo nepasitikėjimą Visagaliu, kurs atsidūrusio bėdoje niekuomet neapleis. Ilgas verkimas tam tikra prasme yra Dievo įžeidimas, Jo šventai valiai nepritaikymas. (S. C.)

Mažamokslis Ir Specialistas

JAUNUOLIS, išėjęs pradžios mokyklos kursą, jaučiasi daug nusimanąs. Kurgi? Mokėsi istorijos, geografijos, gamtos mokslo; moka skaičiuoti, gerai skaito ir rašo o kiek dar knygų perskaitė. Jam atrodo, kad dabar galės eiti per gyvenimą, taip sakant, atviromis akimis.

Bet ar jis gali susilyginti su abiturijentu, baigusiu gimnaziją? Nė iš tolo. Šis ir svetimų kalbų mokėsi, ir teisių mokslo, ir logikos ir giliau į matematikos gudrybes įlindo. Abiturijento akiratis platesnis, mąstymas gilesnis, orientavimasis tikslesnis. Iš viso valstybės gyventojų skaičiaus abiturijentų nedaug teišėina, mažiau kaip dvidešimtoji dalis.

Bet ar jau galas mokslui? Kur tau: dar yra universiteto įvairūs fakultetai, institutai, akademijos. Pasėdėjęs juose, jaunas žmogaus kurią nors mokslo šaką daug giliau gauna pažinti. Tas, kurs studijavo universitete istoriją, visiškai kitaip išivaizduoja praeitį, negu tas, kurs istoriją pažino tik iš gimnazijos vadovėlių. Baigęs matematikos fakultetą lengvai jaučiasi painiose abstraktybėse, kurios abiturijentui atrodo kinų abecėle.

Bet ar aukštąjį mokslą baigęs jau yra savo šakos specialistas. Ne, specialistą padaro ilga praktika, rūpestingas darbas, nesiliaują stebėjimai bei tyrimai. Tarp dviejų draugų, baigusių kartu tą patį fakultetą, po 10 metų gali pasidaryti didžiausias skirtumas: vienas, jei nesipraktikuos, viską užmirš, o antras per nesiliaujamą darbą išauga į specialistus.

Panaši gradacija yra ir dvasiškame gyvenime. Galima leisti sielai išeiti pradžios mokyklą, gimnaziją, universitetą ir pagaliau išspecializuotis tobulybėje.

Kas aš esu sielos gyvenimo atžvilgiu? Jei žinau vieną antrą dalyką iš katekizmo, jei nusimanau, kas nuodėmė ir kas ne, jei ši tą galiu iš šventosios istorijos papasakoti, tai jokių pretenzijų negaliu reikšti į religinį atestatą. Esu daugjų daugiausia pradžiamokslis. Be to, jei savo turimųjų žinių gyvenime netaikau, kokia man iš jų nauda. Yra kartais viešbučiuose ar restoranuose pa-

davėjų, baigusių universitetą; jiems tas amatas pasirodė pelningas, ir jie kitos tarnybos nebeieško. Jų igyotosios aukštoje mokykloje žinios pamažu užsitusuoja atminty, ir jie pasidaro tokie pat kelneriai, kaip ir jokio mokslo neturį.

Vienas lietuvis keliautojas Šveicarijoje buvo apsigyvenęs pas daržininką, kuris pasirodė esąs filosofijos daktaras. Daržininkyste verčiasis apie 20 metų, o apie filosofiją nei prisiminti nenorėjo. Taigi, specialybė tuomet naudinga, kada iš jos gyvenama.

Religiniu atžvilgiu irgi yra didesnių ar mažesnių specialistų, kurie tačiau gyvena "svetimu amatu". Tai visokie daržininkai filosofijos daktarai ar kelneriai matematikai. Daug žino, bet žinių gyveniman netaiko. Argi nėra tokių? Žino ir, kad yra Dievas, kuris visa mato ir girdi; žino, kas laukia už nuodėmės po mirties; žino, kad yra dangus ir yra pragaras, kad siela nemirtinga, kad kūnas virs dulkėmis ir pelenais... Visa tai žino ir nežinančiam gali išaiškinti. Bet gyvena ne pagal tuos žinomus dėsnius, o visiškai priešingai. Tokie negali tapti religinio gyvenimo specialistais, nors turėtų ir daktarų titulus. Specialistą, kaip sakyta, padaro gyvenimas, atitinkąs igytas žinias.

Tą gyvenimiškąjį patyrimą galima gauti ir jokių diplomų neturint. Mums žinomi garsūs vardai, kurie nebuvo papuošti mokslo titulais, tačiau patys savo darbu tapo didžiausiais specialistais. Toks buvo, pavyzdžiui, Edisonas, Stefenonas, Vašingtonas, Napoleonas ir kiti. Taip pat ir religiniame gyvenime didelę pažangą gali padaryti paprasta bemokslė moterėlė, kuri daug kuo galėtų būti pavyzdžiu net profesoriams. Gyveną nuolatiniame Dievo akyvaizdoje, nuolatiniame nuodėmės vengime, dažnoje maldoje, praktikuoja artimo meilės darbus, kantariai pakelią visas kliūtis ir nelaimes įgauna tiek nusimanymo, tokios vidujinės intucijos, jog religiniu atžvilgiu negali būti laikomi pradžiamoksliais ar abiturientais, bet yra tikri specialistai.

Religinio išsispecializavimo riba — tai šventumas. Ar toli esu nuo tos ribos? Gal

nė nepradėjau specializuotis. Jei taip, tai tebesu pradžios mokykloje arba net dar žemiau: esu religinis beraštis. Didžiuojamės, kad beraščių skaičius Lietuvoje smarkiai eina mažyn. Bet jei būtų imanoma pravesti sielos gyvenimo statistika, kažin, ar rezultatai mus džiugintų? Ar tik dvasinių beraščių skaičius nerodytų pasibaisėtino augimo? O specialistų gal nė vieno neliktų. Kame gi mūsų šventieji? Gyvename 500 metų krikščionybėje ir turime... vieną tik šventąjį Kazimierą. Jei dar pridėsime keletą tikrai šven-

to gyvenimo asmenybių (vysk. M. Giedraitis, Tėvas Ambr. Pabrėža, ark. J. Matulevičius ir keletas kitų), kurie gali susilaukti altoriaus garbės, tai ir tarp mūsų tautos religinis išsispécializavimas yra menkas. Vakarų Europos tautos davė daug daugiau. Airiai per 100 metų nuo krikščionybės priėmimo davė šventųjų 10 kartų daugiau, ne kaip lietuviai per 500 metų.

Kada gi pakils mūsų, tobulumo lygmuo? Kada atsilyginsime skolą dangui? Kada tapsime kitiems pavyzdžiu? (S. C.)

Kiek Yra Mokinių Katalikiškose Mokyklose

Yra apskaičiuota, kad šį rudenį į Amerikos katalikiškas mokyklas iš viso mokinių įstojo 2,562,300.

Į parapijines mokyklas įstojo 2,065,000, į high schools — 320,000, į universitetus ir kolegijas — 150,000, į mokytojų seminarias — 9,500, į kunigų seminarias — 17,800.

Iš viso visokių katalikiškų mokyklų yra 10,300, o mokytojų — 92,000.

Svarbus su mokyklomis reiškinys darosi tas, kad nuo 1930 metų į pradinės mokyklas mokinių vis mažiau teįstoja. Nuo tų metų pradinių mokyklų mokinių skaičius nukrito ant 140,000. Dabar pradinėse mokyklose mokinių tėra tiek, kiek jų tebuvo prieš 15 m.

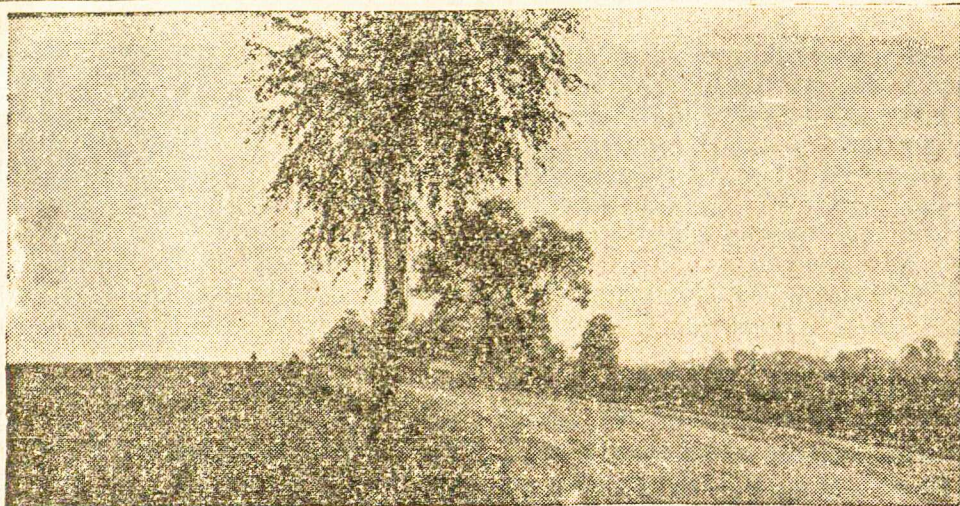
Šis mokinių mažėjimas parapijinėse mokyklose nereiškia tą, kad tėvai pradėjo mokyklose. Nuo 1930 metų iki 1936 m. pradžiai įvertinti tas mokyklas. Priežastis yra visai kitokia.

Mokinių skaičius sumažėjo ir viešose mokyklose sumažėjo ant 886,032.

Kodėl taip sumažėjo mokinių skaičius visokiose pradinėse mokyklose?

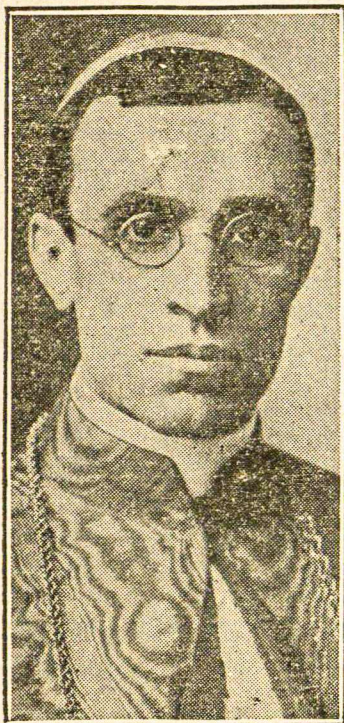
O gi todėl, kad prieauglis sumažėjo. Sumažėjo gimimų skaičius. Statistikos parodo, kad 1937 m. gimimų buvo mažiau ant 23 nuoš., negu 1921 m. Dabar šioje šalyje vaikų, jaunesnių negu 6 metų, randasi 940,000 mažiau, negu jų buvo prieš penkis metus.

Tai mat, kodėl kasmet mažėja mokinių skaičius kaip viešose, taip ir katalikiškose mokyklose.

Gražioji Lietuva vasaros metu.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Šventasis Tėvas Pijus XII

Kalbama, Popiežius Atsilieps Daugiau Sužmoniškinti Karą

Vatikanas. — Iš patikimų šaltinių sužinoma, kad Šventasis Tėvas Pijus XII gal šį ketvirtadienį atsisauks į kariaujančias Europoje valstybes ragindamas daugiau sužmoniškinti karo vedimo metodus ir konfliktus sulokaluoti.

Popiežius raginsias kariaujančias valstybes: karui nenaudoti povandeninių laivų, nebombarduoti iš oro atvirų miestų, nenaudoti nuodingųjų dujų ir žmoniškai elgtis su karo melaisviais.

Rumunijon Pabėgo Daug Lenkų Kunigų

Bukarestas. — Tarp pabėgusiųjų iš Lenkijos Rumunijon civilinių yra daug kunigų, vienuolių vyrų ir vienuolių seserų.

Jo Eminencija Kardinolas Mundelein

Chicagos Kardinolas Minėjo Sukaktuves

Chicago. — Jo Eminencija kardinolas Mundelein, Chicagos arkivyskupas, rugsėjo 21 d., minėjo savo 30 metų konsekavimo (vyskupavimo) sukaktuves. Švč. Vardo katedroje buo laikomos iškilmingos padėkonės Mišios. Daug žymių svečių atsilankė.

Vyskupas Sheil Grįžo Chicagon

J. E. auxilinis vyskupas B. J. Sheil grįžo Chicagon. Vyskupas buvo Europoje, kada tenai kilo karas. Tačiau kaip jam, taip daugeliui kitų amerikiečių pavyko laimingai parvykti į New Yorką britų garlaiviu "Arendora Star". Jo Ekscelencija pasakoja, kad šis garlaivis normaliniais laikais veža apie 250 keleivių. Bet šį kartą jis turėjo net 441.

Visu kelionės laiku per Atlantiką naktimis visos šviesos laive buvo užgesinamos. Buvo uždrausta net cigaretą užsirūkyti ant dėnio. Laive visą laiką buvo paruoštos valtys ir gelbėjimosi įtaisymai. Gavus žinių apie laivo "Athenia" nuskendimą keleiviai nerodė nusiminimo. Tarp visų buvo pakili nuotaika.

Vyskupas laive kasdien laikė Mišias, kurių klausyti ir melstis susirinkdavo ne vien katalikai, bet ir daug nekatalikų.

Šventasis Tėvas Labai Sujaudintas Bolševikų Žygiais

Vatikanas. — Šventasis Tėvas Pijus XII labai sujaudintas gavęs žinių apie Rusijos bolševikų įsiveržimą Lenkijon. Jo Šventenybės visos pastangos paneigtos sulokalizuoti karą. Karas plečiasi ir, kaip atrodo, greitai apšaus visą Europą. Bus įtrauktos ir neutralinės valstybės. Jo Šventenybė labiausia susirūpinęs katalikybės likimu Lenkijoje, kuri buvo katalikiška valstybė.

Naciai ir bolševikai yra atkakliausi krikščionybės priešai. Ne taip daug krikščionybei buvo pavojingi veikiant jiems paskirai. Dabar šie priešai susijungė.

Popiežius šalinasi nuo politikos. Bažnyčios ir tikinčiųjų dvasiniai reikalai nėra politika.

Chicagos Kardinolas Liepia Melstis Dėl Taikos Grįžimo

Jo Eminencijos kardinolo Mundeleino, Chicagos arkivyskupo, nurodymais visose arkivyskupijos bažnyčiose po kiekvienų Mišių įvedama priedinė malda dėl taikos grįžimo ir už krikščioniškos brolybės visose tautose atstatymą. Malda bus kalbama iki užsibaigs karo veiksmai Europoje.

Popiežius Karo Reikale

Roma. — Šventasis Tėvas Pijus XII kariaujančias valstybes ragina kariaujant laikytis griežtai tarptautinių kariavimo taisyklių, pasigailėti civilinių gyventojų, o ypač moterų ir vaikų.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Vėliausi Tėvų Marijonų Paskyrimai

Thompson, Conn. — Generalinei Kapitulai išrinkus d. g. kun. dr. J. Navicką, MIC., Amerikos Tėvų Marijonų provincijolu, Generalinė Taryba išrinko į Amerikos Tėvų

Marijonų vadovybę sekančius: kun. J. Mačiulionį, MIC., vice provincijolu, kun. dr. A. Jagminą, MIC., antru patarėju, kun. J. Pauliukonį, MIC., trečiu patarėju, kun. dr. Vašką, MIC., ketvirtu patarėju, kun. dr. Biskį, MIC., ekonomu ir sekretorium.

Amerikos Tėvų Marijonų taryba susirinkusi Marianapolio Kolegijoje išrinko vadovauti Tėvų Marijonų darbams sekančius: kun. dr. Pauliukonį, MIC., viršininku Thompsono namui, kun. J. Mačiulionį, MIC., viršininku Chicagos namui, kun. dr. P. Biskį, MIC., viršininku Hinsdale, Ill. namui, kun. J. Jakaitį, MIC., viršininku Argentinos namui. Seminarijos rektorium išrinko kun. dr. A. Jagminą, MIC., "Draugo" administratorium kun. J. Mačiulionį, MIC. Provincijolas, d. g. kun. dr. J. Navickas, MIC., liekasi kuriam laikui Marianapolio Kolegijos rektorium. Kun. M. Jodka, MIC. paskirtas vikariuti Aušros Vartų parapijos bažnyčioje. O senas tos parapijos vikaras, kun. V. Andriuška, MIC. paskirtas mokytojauti Marianapolio Kolegijoje.

Amerikos L. Katl. Kunigų Vienybės Seimas

New York City. — Seime įvykusiam, Hotel Astor, New York, N. Y. rugsėjo 14 d. Lietuvių Kat. kunigų buvo prvesta daug svarbių gražių rezoliucijų. Seime dalyvavo viso 39 kunigai, tarp kurių 3 prelatai ir 5 kunigai svečiai iš Lietuvos. Seimo prezidijumas buvo: pirmininku kun. K. Vasys, Worcester, Mass., vice pirmininku kun. J. J. Simonaitis, Elizabeth, N. J., raštininkais: kun. C. E. Paulonis, Brooklyn, N. Y., kun. J. Dambrauskas, MIC.

Rezoliucijų komisijoj: kun. Pijus Juraitis, Athol, Mass., kun. Pranas M. Juras, Lawrence, Mass., kun. Juozas Vaškevičius, MIC., Thompson, Conn.

Naujoji K. V. valdyba: pirmininkas kun. Norbertas Pakalnis, Brooklyn, N. Y., sekr., kun. M. Juras, Lawrence, Mass., išd., kun. dr. Vincas Martusevičius, Philadelphia, Pa.

Šaunus A.L.R.K. Federacijos Kongresas

Dvidešimt septintasis kongresas įvyko rugsėjo 12 ir 13 d. Brooklyn, N. Y., kun. N. Pakalnio parapijoje. Kongresą pradėjo vedamąja kalba pirm. dr. A. Rakauskas, Sek-

retoriavo redaktorius L. Šimutis.

Pravesti kongresui išrenkama tokia valdyba: pirm. A. Kneižys, Boston, Mass., I vice pirm. J. Grišius, Chicago, Ill., II vice pirm. St. Subatienė, Brooklyn, N. Y. ir sekretoriais — A. Paleckis, Pittsburgh, Pa., O. Jarckaitė, Lawrence, Mass.

Sudaryta rezoliucijų komisija iš: kun. Juoro, K. Krušinsko, kun. N. Pakalnio, M. Zujaus ir A. Skiriaus; mandatų komisijon — B. Laučka, Skrodenis.

Seimą sveikino daug žymių visuomenės veikėjų. Kongreso metu, "Garso" redak. M. Zujus skaitė referatą ir prof. K. Pakštas paskaitė rekordinę paskaitą.

Po įdomių ir karštų ginčų priimtos svarbios rezoliucijos visais paskaitose iškeltais klausimais.

Mandatų komisija pranešė, kad kongrese dalyvavo 27 kunigai, 66 draugijų atstovai, 49 svečiai — viso 142 asmenys.

Nauja valdyba: Juozas Laučka, Brooklyn, N. Y., Leonardas Šimutis, Chicago, Ill., kun. Pr. Juras, Lawrence, Mass., Matas Zujus, Wilkes-Barre, Pa., dr. A. Rakauskas, Chicago, Ill., kun. N. Pakalnis, Brooklyn, N. Y., K. Krušinskas, Brooklyn, N. Y., A. Kneižys, Boston, Mass., K. Vilniškis, Brooklyn, N. Y.

Seimas užtruko gana ilgai ir nuosekliai apsvarstyti visi aktualesi lietuvių katalikų klausimai, nustatytos veikimo gairės visoms katalikiškoms organizacijoms.

Naujoji valdyba padariusi posėdį, pareigomis pasiskirstė taip: pirm. dr. A. Rakauskas, I vice pirm. K. Krušinskas, II vice pirm. M. Zujus, sekr. L. Šimutis, išd. kun. Pr. Juras ir vadybos nariais — Juozas Laučka, K. Vilniškis ir A. Kneižys.

Vargonininkų Seimas

Šių metų vargonininkų seimas įvyko rugsėjo mėn. 12 d. Maspeth, N. Y., kun. Balkūno parapijoje. Seimui vadovavo: pirm. A. Pocius, vice-pirm. J. Kudirka, sekr. Justinas Balsis ir N. Kulys.

Po priimtų padarytų valdybos narių pranešimų ir po pareiktų turiningų rezoliucijų išrinkta nauja centro valdyba. Naujoji valdyba yra tokia: dvasios vadas kun. J. Simonaitis, Elizabeth, N. J., pirm. Antanas Pocius, Chicago, Ill., vice pirm. Jonas Vai-

čaitis, Brockton, Mass., raštininku ir "Muzikos Žinių" red. N. Kulys, Chicago, Ill., kasin. Adolfas Mondeika, Cicero, Ill.

Be to, dar išrinkta ir meno taryba iš: komp. Juozo Žilevičiaus, kun. J. Balkūno, muz. A. Pociaus, J. Kudirkos ir A. Aleksio.

Kitas seimas numatytas šaukti Hartford, Conn., prel. Amboto parapijoje.

Seimas buvo gausus, įdomus ir turiningas.

METINIS ATMINIMAS

A. † A.

KUN. A. BŪBLYS, M. I. C.

Mirė rugs. 23 d., 1938. Metinėms sukaktuvėms paminėti bus atlaikytos šv. Mišios su egzekvijomis, pirmad., rugs. 25 d., 8:30 v. ryte, Aušros Vartų par. bažnyčioje.

Vietiniai ir kitų kolonijų lietuviai kviečiami atsilankyti į minėtas pamaldas pasimelsti už jo sielą.

A. † A.

Tėvų Marijonų Rėm. Dr-jos Garbės Narė ELZBIETA BACVINSKIENĖ

Užmigo Viešpatyje savo namuose, Worcester, Mass., birželio 20 d., 1939 m.

Už jos sielą Tėvai Marijonai savo vienuolyne atlaikys dvejas šv. Mišias: rugsėjo 29 ir 30 dd., 1939 m. Rėmėjų Draugijos nariai yra prašomi už jos sielą sukalbėti dalį šv. Ražančiaus, Dievo gailestingumo išprašyti.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Vokietija Patarė Lietuvai Užimti Vilniaus Miestą

Ryga. — Sov. Rusijos kariuomenė užėmė vien Vilniaus priemiesčius, o po to ji ištraukta, kad duoti progos Lietuvos kariuomenei užimti miestą. Lietuvos kariuomenės vyriausias vadas gen. S. Raštikis iš Vokietijos grįžo į Kauną, Vokietijos karo vadovybė jam nurodė, kad Lietuva gali užimti Vilnių. Sovietų kariniai palydovai Kaune tuvai. Vėliau rusų kariuomenė užėmė Vilnių. Tuomi ir viskas baigėsi.

Perdaug Gaisrų

Iki šiol šiemet jau sudegė Šilalės, Užvenčio, Tryškių, Židikių, Miroslavo, Gargždų, Rietavo ir kiti miesteliai. Žinoma, visus juos pralenkė Gargždų gaisras. Gargždais reiktų pirmiausia ir susirūpinti, nes jie stovi prie pat Klaipėdos sienos. Gargždams į Klaipėdą net žymiai arčiau kai į savo apskrities miestą.

Panevėžyje Pašventinta Nauja Kopyčia

Per Žolinę buvo pašventinta ir atidaryta nauja pastatyta graži ir išpuošta mūrinė kopyčia, esanti prie "Maisto" futbolo aikštyno, ir Agronomijos gatvės. Į atidarymo ir pašventinimo iškilmes atsilankė Panevėžio vysk. K. Paltarokas, kuris atlaikė iškilmingas pamaldas. Be to, dar buvo atsilankę daug dvasininkų, miesto burmistras Chodakauskas ir kiti šio miesto aukštieji pareigūnai ir labai daug miesto ir apylinkės tikinčiųjų.

Nežinia, Kur Išvežti Lietuvių Muziejaus Daiktai

Vokiečių valdžios organams sustabdžius ir kultūrinių lietuvių draugijų veikimą Klaipėdos krašte, buvo uždarytas ir "Aukuro" draugijos išlaikoma skaitykla ir muziejus. Prieš porą savaitių vokiečiai iš "Aukuro" draugijos namų, Simano Dacho gatv., sunkvežimiais išsivežė baldus ir muziejinius daiktus. Aukuro valdyba prieš tokius žygius pa-

reiškė protestą ir pasiskundė Vokietijos komisarui. Dabar tik gautas iš komisaro raštu pranešimas, girdi, kai tik bus baldai ir daiktai surasti, tai Gestapo vald. pranešianti.

"Aukuro" draugijos pirmininko Stiklio-riaus pastangomis yra surinkta Mažosios Lietuvos daug senienų ir šiaip įvairių paminklinių retenybių iš lietuvių gyvenimo Klaipėdos krašte. Draugijai priklausė daug Klaipėdos krašto šviesuomenės: mokytojų, gydytojų, ir šiaip inteligentų. Muziejų rėmė net lojalesni vietos vokiečiai.

Atšvęsta Tautos Šventė

Kaunas. — Rugsėjo 8-tą dieną visame krašte atšvęsta, su dideliu pasiryžimu saugoti neutralitetą, Tautos Šventė. Atsižvelgiant į rimtą pasaulio padėtį Krašto Apsaugos Ministras Gen. Černius ir Kariuomenės vadas Generolas Raštikis savo kalbose pareivkė, kad esame neutralūs ir pasiryžę tą neutralumą ginti patys.

Didelė Sausra Lietuvoj

Kaunas. — Visą mėnesį nusitęsusios sauros visoje Lietuvoje ne tik be laiko nunokino vasarojus, baigia džiovinti daržus, neduoda įarti pūdymus, bet ir daugelyje vietų išdžiovinu šulinius, o ganyklose gyvuliams nebėra kuo misti. Tik šiandien, rugpiučio 31 d. pradeda dangus kiek apsimiaukti. Jei greit nebus lietaus, sausra žymiai pakenks žemės ūkiui.

Dės Pastangų

Kaunas. — Lietuvos futbolistams nugalėjus Talinę estus 2:1, kurie buvo su lietuviais išėję lygiomis, Lietuva neoficialiai vadinama Pabaltijo futbolo meisteriu. Estijos sportininkai žadėjo dėti pastangas, kad nutrauktų Lietuvos Latvijos sporto santykius vėl būtų atstatyti.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790